

borg. Det er nok muligt, at man i Administrationen under en saadan Epidemi kan komme til at foretage Ting, som de, der staar udenfor og ikke har noget med det at gøre, kan kritisere. Naar det ærede Medlem fandt, det vilde være rigtigt, om Administrationen blev retledet paa det Omraade, skal jeg villigt erkende, at det er nok muligt, og jeg imødeser med stor Interesse en saadan Retledning fra det ærede Medlems Side i Form af et Forslag om en bedre Ordning paa disse Omraader.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Hedelund: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Adgang for Kvinder til visse Præsteembeder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3517; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 2330.)

Sagen sattes til Forhandling.

Kammersgaard: Da det foreliggende Lovforslag, baade hvad Indhold og Form angaar, er enslydende med det Lovforslag om samme Emne, der var til Behandling i Rigsdagen i Fjor, finder jeg ingen Anledning til at opholde Tinget med at fremsætte de samme Bemærkninger, som jeg den Gang fandt Anledning til at gøre. Jeg skal ganske kort indskrænke mig til at udtale Ønsket om, at Lovforslaget maa naa at blive færdigbehandlet i det Udvalg, der bliver nedsat, for derved at aabne Mulighed for, at Lovforslaget kan naa til endelig Vedtagelse her i Rigsdagen.

N. Johan Laursen: Jeg skal følge det ærede Medlem Hr. Kammersgaards Eksempel og ikke komme ind paa en Realitetsbehandling. Kun vil jeg gerne minde om, hvad jeg sagde sidste Gang, denne Sag var til Behandling, at naar Lovgivnings-

magten skulde behandle indre-kirkelige Sager, har det lige siden den frie Forfatnings Indførelse i Danmark været Skik og Brug, at Lovgivningsmagten er gaaet frem med stor Forsigtighed, og jeg vil være tilbøjelig til at mene, at det vil være rigtigt at følge Lovgivningsmagten fra tidligere Tider. Nu kan man sige, at det, at Kvinder faar Adgang til de faa Embeder, her er Tale om, er et overmaade lille Skridt, men der er en Vanskelighed ved dette Lovforslag, som jeg dog vil gøre opmærksom paa, og det er den, at de Steder, her nævnes, hvor Kvinder skulde have Adgang til Præstegerning, er Steder, hvor der ikke er Menighedsraad i Virksomhed, og det beklager jeg, for jeg tror ikke, det er den rigtige Vej at begynde. Stillingen har været den — det gælder baade Valgmenigheder og Frimenigheder —, at den danske Lovgivningsmagt er kommet dem i Møde, naar en kirkelig Trang har meldt sig. Nu tror jeg ikke, man kan sige, at der ligger nogen dyb kirkelig Trang bag dette. Hvad angaar Adgangen til Stillingen som Præster ved kvindelige Straffeanstalter, Fødselsstiftelser og andre Stiftelser eller Hjem særlig for Kvinder, har Ønsket herom i alt Fald ikke givet sig noget offentligt Udtryk. Derimod kunde jeg tænke mig, der kunde komme en eller flere Menigheder, som havde et Ønske om at faa en Kvinde, der havde den fornødne Uddannelse til at søge et Præsteembede, naar de havde set paa hendes Virksomhed og var blevet overbevist om, at de vilde være veltjent med at have hende til Præst. De maatte da dels drage Omsorg for, at hun kunde søge dette Embede, og dels indstille hende til det. Og jeg for min Del vilde da sige, at hvis en saadan kirkelig Trang kom frem enten hos den Kvinde, der søgte at faa en saadan Præstestilling, eller hos dem, der ledte om en Præst, som de mente at kunne være tjent med, vilde jeg gaa med til — og det er jeg overbevist om, at mit Parti ogsaa vil — at fremme Adgangen under saadanne Forhold til, at Kvinder kan komme til at indtage en Præstestilling i den danske Folkekirke.

Jeg tror, at Kvinderne har taget meget dogmatisk paa dette Forhold, ligesom de har taget dogmatisk paa andre Forhold om, at Kvinderne, samtidig med at de fik Valgret, skulde have Adgang til alle Bestillinger. De vilde sikkert have gjort klogt i at overveje, at det ikke ganske er det samme at overtage en Præstestilling som en hvilken som helst anden Statstjenestemandstilling, og indrette sig noget derefter. De vilde da være kommet længere frem. Jeg er overbevist om, at den danske Folkekirke ogsaa